

MASneep, gehouden te Bedum, 09.10.2022

Votum en zegengroet

Psalm 135: 8, 11, 12

Gebed

Schriftlezing Joh. 17: 1-26

Psalm 19: 1, 3

Tekst **HC Zondag 47**

Bediening van het Woord

Psalm 9: 2, 8

Geloofsbelijdenis

Psalm 64: 6

Dankgebed

Collecte

Psalm 68: 2

Zegen

Geliefde gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Vorige week hebben we met elkaar stilgestaan bij de eerste woorden uit het 'Onze Vader'.

'Onze Vader die in de hemelen zijt...'

Dat wij God zo door het geloof mogen noemen, dat is een groot wonder.

En ik hoop dat dat wonder u nog wat bijgebleven is in de afgelopen week, wat achtervolgd heeft, wat in uw gedachten rond gegaan is.

Dat je God je Vader mag noemen, door het geloof in Hem.

Want het is een wonder, een groot wonder, als we ons realiseren dat wij van onszelf God helemaal niet kennen.

Als wij ons beseffen dat ons verstand van onszelf verduisterd is voor God, voor Zijn liefde, voor Zijn opzoekende liefde, voor Zijn genade.

Hoe oneindig groot is de HEERE dan, als Hij je ogen daarvoor geopend heeft, voor Zijn Vaderschap, voor jouw kindschap.

Hoe anders wordt het in je leven, wanneer God je de ogen opent, steeds een stukje meer.

Het verlangen in je hart werkt, door Zijn Geest kennis geeft over onszelf, maar in het bijzonder over wie God is.

Zo heerlijk, zo liefdevol, zo genadig.

Waardoor je er in je leven ook naar gaat verlangen om deze God, om Zijn Naam nou ook echt te gaan heiligen in je leven.

Om Hem te roemen, en te prijzen.

Dat is waar het over gaat in de eerste bede, dat is als het goed is ook wat een kind van God wil.

God roemen en prijzen, Hem eren.

Uw Naam worde geheiligd, gemeente, daar moet het nou heel ons leven overgaan, niet alleen in ons gebed natuurlijk, maar in de praktijk van ons leven.
Dat wij leven tot eer van God de Vader, dat wij Zijn Naam heiligen.
Dat het weer wordt, niet hier op aarde nog niet volmaakt, maar toch dat het beetje bij beetje weer wordt zoals het was voor de zondeval.

Uw Naam worde geheiligd, we hebben het net gezongen, Psalm 135:8, 'HEER Uw Naam die heerlijk is'.

Daarom bidden.

Dat is wat de Heere Jezus ons leert. Dat is waarom Hij ook ons leert om dat steeds weer opnieuw te bidden.

'Uw Naam worden geheiligd'.

Christus leert Zijn kinderen bidden, Uw Naam worde geheiligd, dat is het thema:

Christus leert Zijn kinderen bidden; Uw Naam worde geheiligd

- 1. Dat is bidden om de kennis van Gods Naam**
- 2. Om te leven tot eer van Vaders Naam**

1. Dat is bidden om de kennis van Gods Naam

Als het nu gaat om de kennis van Gods Naam, als wij bidden, 'Uw Naam worde geheiligd', dan voelt u wel aan dat wij eerst moeten begrijpen wie God is, wat Zijn Naam is.

De Naam van God, hoeveel namen heeft God wel niet.

God de Vader, God de Zoon, God Heilige Geest, voor elke Persoon in de Godheid zijn zoveel namen in de Bijbel.

Jahwe, de Almachtige, Schepper van hemel, van de aarde, Rots, Schild, Sterke Burcht, Vaste Rots, Eeuwige Vader, Vredevorst.

We zouden een uur kunnen vullen met al die namen van God.

En elke naam in de Bijbel, elke naam die zegt iets over wie God is.

Elke naam, daarin klinkt wel een bijzondere eigenschap van God door, die op de voorgrond staat.

Al die namen bij elkaar, al die eigenschappen bij elkaar, Zijn almacht, Zijn goedheid, Zijn trouw, Zijn liefde, Zijn genade, al die dingen die maakt de naam van God.

Uw Naam HEERE, U zelf, Uw Naam worde geheiligd.

En dan geeft God ons in Zijn Woord kennis van Hem.

Dan laat Hij door Zijn Woord zien wie Hij is. En dat is nodig, dat Hij dat doet.

Want hoe zouden wij God anders kennen?

We zouden wat tasten, zouden wat bedenken, maar we zouden nooit de echte kennis van God krijgen.

We horen het de Heere Jezus bidden in Zijn Hogepriesterlijk gebed.

Daarin voelen we ook het belang aan, van dat kennen van God.
Als u het er bij zou pakken, Johannes 17, dan is het opvallend hoe vaak het terugkomt, het kennen van God, In Zijn gebed voor Zijn kerk.

Bijvoorbeeld het derde vers; dit is het eeuwige leven, dat zij U **kennen**.
Zevende vers; nu hebben zij **erkent**, dat alles wat U Mij gegeven hebt, bij U vandaan komt. Dat is precies hetzelfde woord, kennen – erkennen.
Nu hebben ze **erkent** dat alles wat U Mij gegeven hebt, bij U vandaan komt.

Als we nog wat door zouden bladeren.
Vers 8, zien we het ook, halverwege; ze hebben daadwerkelijk **erkent** dat Ik van U uitgegaan ben, en hebben geloofd dat U Mij gezonden hebt.
Vers 23; Ik in hen, en U in Mij, opdat zij volmaakt één zijn, opdat de wereld **erkent** dat U Mij gezonden hebt, en liefgehad hebt zoals U Mij heeft liefgehad.
Vers 25; rechtvaardige Vader, de wereld heeft U niet gekend, maar **Ik** heb U gekend, en deze hebben **erkent** dat U Mij gezonden hebt.

Kennen, kennen, kennen, kennen, kennen, erkennen.
Dat is nodig, dat wij God dus **kennen**.
God kennen dat is dan natuurlijk meer dan alleen maar Hem wat verstandelijk kennen, dat je de namen en de feiten van God kent.

Jongens en meisjes, jullie kennen dat wel, 'naam en feit', er zijn er ook die dat op school krijgen. 'Namen en feiten', dat is ook heel belangrijk, maar het moet wel verdergaan in je leven dan alleen maar het kennen van namen en van feiten over God.

Nee, het gaat als wij dan ook bidden om de heiliging van Gods Naam, en wij vragen dan om kennis, "HEERE, geef dat wij U naar waarheid kennen", dan bidden we Hem, dat we Hem **éerkenen**.
Dat we Hem belijden, dat we in Hem geloven, dat er bij ons liefde is tot Zijn Naam.
Hartelijke kennis van God, dat is waar wij in deze bede om bidden.
Dat is, dat wij bidden, dat wij God mogen genieten.

Genieten van God, en vanuit het Woord, en vanuit de levende omgang met de HEERE, een proeven dat de HEERE goed is, zegt Psalm 34.
God kennen, dat is het eeuwige leven.

God kennen, in Zijn Naam, hoe Hij is.
Hoe maakt God zich vooral bekend? Dat is natuurlijk in Zijn werken.
Het is niet voor niets dat de Catechismus ook die verbinding legt met de werken van God in ons antwoord.
'Dat wij U naar waarheid kennen en U heiligen, roemen, prijzen, in al Uw werken.
Waar in Uw almacht, wijsheid, goedheid, gerechtigheid en barmhartigheid en waarheid, glansrijk stralen'.

Al de werken van God waarin Hij Zich toont, waarin Hij Zich laat kennen.
Hoe schijnen niet in Gods werken al Zijn eigenschappen?

Dan denken we in de eerste plaats aan de schepping.

Jongens en meisjes, hoe heet ook weer het thema van de kinderboekenweek van dit jaar? Giga groen!

Komt nou juist niet in de schepping Gods almacht naar voren, in het oneindige van het heelal, in de variëteit van de plantenwereld, van de dierenwereld.

De structuren in de schepping.

De details, alles is zo op elkaar afgestemd. De zon en de maan, en de aarde.

En het blijft allemaal in dat verband ook staan.

Goddelijke almacht, wijsheid, grootheid, alles spreekt van God.

Gods schepping. De onderhouding van Zijn schepping.

De hemelen vertellen Gods eer.

De zon weet precies, zegt Psalm 104, wanneer die onder moet gaan.

Schitterend, de schoonheid ervan.

Wat kun je genieten van de verandering van het gelaat van de aardbodem als het weer herfst wordt.

Niet natuurlijk als het veel regent, maar wel als je de kleuren van het blad ziet veranderen, koperbruin, schitterend.

En dat elk jaar weer, jaar in jaar uit, de herfst, winter, voorjaar, zomer.

Wat is God groot!

Hoe groot zijn Uw werken HEERE, in Uw schepping en in Uw onderhouding. U heeft alles met wijsheid gemaakt, GIGA groot is God!

Onthoud dat nou jongens en meisjes deze week.

GIGA groot is God.

En dan Zijn barmhartigheid, Zijn genade.

Worden die niet heerlijk zichtbaar in het zenden van Zijn Zoon naar deze aarde.

Gemeente, het is allemaal zo bekend hè, zien we nog het wonder er van. De schoonheid, de liefde van God erachter?

Nooit zullen wij uit geleerd zijn in de opzoekende liefde van God, voor zondaren zoals wij, die zichzelf niet meer kunnen redden, maar die God opzoekt in Zijn trouw, en in Zijn bewogenheid.

En ons er uit trekt en ons redt, en ons eeuwig leven geeft.

Dat wij God kennen, de Enige waarachtige God, en Jezus Christus die u gezonden hebt, daar bidt Jezus om. Dat is het eeuwige leven.

Gemeente, God kennen, Hem op een volmaakte manier genieten, Hem in ons verblijden, Hem heiligen, roemen en prijzen.

Als dat nu het eeuwige leven is, als de Heere Jezus dat nu zegt, dan betekent dat, dat het daar in eeuwigheid over zal gaan, dat wij God op een volmaakte manier kennen, Hem mogen genieten, daar zoveel blijdschap in zullen vinden.

Zou het dan daar in dit leven dan niet omgaan?

Zou het daar dan ook niet in het gebed om moeten gaan?

Om de eer van God, om het genieten van Hem, om het prijzen van Hem, om het roemen van Hem.

Dat je erom bidt, elke keer weer, met een bewust gemoed, "HEERE, leert U nou dat toch eerst weer zien, dat U heilig bent, dat U zo goed bent, dat U waarachtig bent, dat U trouw bent. Dat ik U mag kennen, zoals U daadwerkelijk bent".

Gemeente, de HEERE God is het zo waard om geroemd en geprezen te worden. De Heilige, de Almachtige God, de Schepper van de hemel, van de aarde, die in Christus Jezus, onze Vader wil zijn.

Als je echt wil weten wie God is, dat wil je toch weten, of niet?

Als je echt wil weten wie God is, dan moet je bij de Heere Jezus Christus zijn.

Bij de heerlijke Zoon van Gods liefde.

In Christus laat God echt in Zijn Vaderhart kijken.

God die in de Heere Jezus heeft gedaan, wat in ons hart **nooit** zou zijn opgekomen.

Dat Hij Zelf mens werd, God in Christus Jezus, gewandeld op deze aarde, in deze verdorven wereld. Hij heeft de gang gemaakt naar het kruis, Hij heeft geleden, Hij heeft daar gehangen, Hij heeft de dood overwonnen, een open graf.

Wie heeft ons God verklaart?

Jezus; Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt.

Christus Jezus heeft het gedaan. Hij heeft laten zien **hoe** God is, **wie** Hij is.

Vol van genade, vol van waarheid was Hij.

'Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen, die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Ik heb hen Uw Naam bekend gemaakt, en zal die bekendmaken opdat de liefde waarmee U Mij hebt liefgehad, in hem is, en Ik in hen'.

Door de kennis, zo zegt Jesaja dat in Jesaja 53, door de kennis van Hem zal de rechtvaardige velen rechtvaardig maken.

Want Hij zal hun ongerechtigheden dragen.

En die kennis, die kennis van Christus Jezus, werkt Hij uit in het hart van elk van Zijn kinderen. En die maakt dat je gaat bidden, 'Uw Naam worde geheiligd'.

Het is zoiets wonderlijks, en tegelijk is het dan zo aangrijpend als we dit heerlijke Evangelie in dit grote werk van God in Zijn Zoon, als we dat afzetten tegen de realiteit van het leven.

Dat het namelijk zo vaak zo anders is.

Ook als wij om Christus wil, Gods kinderen geworden zijn, zoals we vorige week beleden en gebeden hebben.

Dat we dan toch nog merken in ons eigen hart de neiging, om niet Gods Naam op de eerste plaats te stellen, maar onze eigen naam.

En dat God dan op de vierde, vijfde, zesde plaats nog een keer komt.
En dat de heiliging van die Naam, nog veel verder komt.

En wat te denken gemeente, van de wereld waarin wij leven.
Wat wordt Gods Naam in Zijn schepping, het is Zijn schepping, het zijn Zijn schepselen.
Wat wordt die Naam door veel van Zijn schepselen ontheiligd, niet geëerd, maar
onteerd, niet geprezen, maar gelasterd, bespot.
In films, in muziek, in filmpjes op YouTube, in talkshows, in boeken.
Wat wordt Gods Naam ontheiligt.

En als we niet oppassen gemeente, dan doet het ons niet zoveel meer, want je hoort het
zo vaak.

Maar zo hoort het niet.
Het kan niet zo zijn, ook niet in ons leven, als wij zeggen christen te zijn, dat we
vervolgens dan maar wat voor het vaderland weg leven, die film kijken, naar die muziek
luisteren, waarin Gods Naam gelasterd wordt. En we laten het gewoon aan.
En we zeggen, "bij de vierde keer zet ik het misschien nog wel uit".

"HEERE, Uw Naam worde geheiligt".
Laat dat nu ook het verlangen zijn van ons allemaal, in ons hart, in ons leven, in ons
bidden, dat God niet op de vierde, vijfde, zesde plaats komt, maar op de 1^e plaats!

Gods Naam gelasterd.

Wat misschien nog wel erger is in onze samenleving, onze maatschappij, is dat Gods
Naam ook steeds meer wordt doodgezwegen, dat er heel veel mensen leven alsof God
er überhaupt niet meer is.
Geen plaats meer heeft in denken, doen en laten.
Dat is misschien wel de grootste onttering van Gods Naam die er is.

In deze wereld leven wij, in deze wereld gaat u morgen naar uw werk.
Jongeren, ga je morgen weer naar school, stap je morgen op de fiets, loop je
overmorgen stage, doe je woensdag de boodschappen.

In deze wereld bidden wij, "onze Vader die in de hemelen zijt, Uw Naam worde
geheiligt".

En dan is het in alle onze zwakheid, dan is het in alle ons struikelen, dan is het toch wel
dit verlangen. Het verlangen van al Gods kinderen, dat de Naam van Vader
hooggehouden wordt, en dat Die in deze wereld niet bespot wordt.
Dat Hij niet gelasterd wordt, maar geëerd en geprezen!

Of is dat uw verlangen niet? Jouw verlangen.

Dat kan.
Het kan zelfs ook zo zijn dat je alle namen en feiten van Gods Woord, van de

heilsgeschiedenis, dat je die weet, dat je Zijn belofte kent, dat Gods Naam zelfs op je voorhoofd staat, dat je gedoopt bent in de Naam van deze God, maar dat je Zijn eer toch niet zo belangrijk vindt. Dat je leeft voor jezelf ten diepste, en niet voor Hem.

Als we vanmiddag zulke heerlijke dingen horen over de Naam van God, over Zijn goedheid, over Zijn genade, over Zijn liefde, over Zijn opzoekende liefde.

Als we nou over deze God horen, die Zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft, om ons te redden, zou deze God dan niet al onze roem, en al onze eer, zo waard zijn?

Als je nou bij zelf merkt, inderdaad dat je leven daar zo vaak niet aan voldoet, -en wiens leven voldoet daar wel volmaakt aan-, niemand van ons.

Dan moeten we elke keer weer naar de Heere Jezus gaan, dan mogen we onze zonden belijden, wil de Heere Jezus ze van harte vergeven.

En dat maakt dan ook dat we dan nog aanhoudender moeten gaan bidden, "HEERE, wilt U het nou werken in mijn leven, Uw Naam worde geheiligd. Geef dat ik U naar waarheid mag kennen, steeds meer, steeds voller.

Hoe goddelozer het om ons heen wordt, hoe meer we dit gebed moeten bidden.

2)Brengt ons ook bij het tweede.

Christus leert Zijn kinderen bidden, Uw Naam worde geheiligd. Dat is bidden om de kennis van Vadersnaam, **om daarin te leven tot eer van Vadersnaam.**

In dit gebed, zoals de Catechismus dat ook uitspreekt, en na spreekt, komt ook ons leven in beeld.

"Geeft U ook Heere, dat al onze gedachten, al onze woorden en werken, daarop gericht zijn, dat Uw Naam om ons niet gelasterd, maar geëerd en geprezen wordt".

Als de Geest, wanneer de Geest ons kennis geeft, geloofskennis van Zijn Naam, dan kan het niet anders, of dat wordt merkbaar, hoorbaar, zichtbaar in ons leven.

Dat wordt zichtbaar in de dingen die wij doen, of in de dingen die wij niet doen.

Want dan gaan we ons namelijk inspannen, inspannen voor Hem die ons zo heeft liefgehad.

Dan komt daar het verlangen om Vadersnaam, die zo goed is, die zo heerlijk is, om die te loven, om die te prijzen.

Dan sta je anders in het leven, dan ga je anders naar school. Dan ga je anders naar je werk, dan doe je anders je werk, dan je collega die niet gelooft.

Dan leef je niet meer voor jezelf, tenminste, dat is dan je verlangen om niet te leven voor jezelf.

Valt vaak wel tegen, maar dan probeer je te leven, om niet meer voor jezelf, ook niet voor anderen, maar voor God!

Dan wil je leven tot Zijn eer, dan niet op zomaar op stukjes van je leven.

Op zondag bijvoorbeeld, op zaterdagavond niet, vrijdagavond ook niet, donderdagavond ook niet. Op dinsdagochtend wel, want dan is het vereniging.

Nee, álle terreinen van ons leven.

Héél ons leven, zegt de Catechismus. 'Geef ons ook, dat wij ons hele leven, dus dat is altijd, elke dag, en overal, dat we al onze gedachten, al onze woorden en werken, daarop richten, op Gods eer'.

Ze zeggen wel eens dat een dominee in een glazen huis zit.

Een christen, niet alleen de dominee, maar elke christen leeft in een glazen huis.

U ook. Jij ook.

Wij zijn christenen toch? Dan zit u en jij ook in een glazen huis.

En de wereld kijkt naar je.

De mensen om u heen, die kijken naar u, en wat zien ze dan?

Wat zien ze, als ze naar uw leven kijken door het glas van uw leven?

Wat horen ze je zeggen tegen je collega's?

Wat zien ze dat je aan het doen bent?

Heel concreet, u moet het zelf maar invullen...

Wat horen ze wanneer ze je horen praten.

Wat merken ze, want dat is vooral belangrijk, wat merken ze aan je gedrag.

U zult niet de eerste christen zijn waarover gezegd wordt, "nou, die zit op zondag altijd vroom in de kerk, maar je moet eens weten hoe die thuis is. Hoe die met z'n kinderen omgaat".

"Geef HEERE, dat Uw Naam om mij niet gelasterd, maar geëerd en geprezen wordt.

Zult u er rekening mee houden, dat u in een glazen huis leeft?

Wat ligt er een taak voor de kerk, om licht te verspreiden, de glans van God in ons leven te verspreiden in een donkere wereld, in een wereld die polariseert, in een wereld die verhard.

Om daarin dan te laten zien, ook onder elkaar, maar ook naar buiten, dat Christus Jezus niet hard is, niet polariserend is, maar genadig en liefdevol, en betrokken.

Zullen we dan ook voorzichtig leven, leven vanuit Christus Jezus, en zo Zijn licht verspreiden?

Laten we ons elke keer weer afvragen, zorgvuldig leven, "kan nou door wat ik zeg, door wat ik doe, kan Gods Naam gelasterd worden, of bevorder ik juist de eer van God, bevorder ik hiermee de eer van Gods Naam".

Uw Naam worde geheiligd, ook in de praktijk van ons leven.

Daar mogen we, met hulp van de Geest, stapje voor stapje in toenemen.

Maar het moet er wel zijn, die heiliging van Gods Naam, moet er wel zijn.

Het kan niet zo zijn dat je dit dag in dag uit bidt, maar toch de HEERE in je leven niet geheiligd hebt, omdat je in je dagelijkse leven in je hart niet echt voor God maar voor jezelf hebt geleefd.

Gemeente, als dat zo is, dan heb je de schijn van godsvrucht, maar dan heb je de kracht er van verloochent.

Maar de Bijbel zegt wel dit; zonder heiliging zal niemand God zien. Zonder heiliging van Gods Naam zal niemand God zien.

Dat is huiveringwekkend, als we dat even op ons in laten werken, dat je deze liefdevolle

God, deze liefdevolle Vader, dit Vriendelijk Aangezicht, dat je het voor eeuwig zou moeten missen.

Wie wil dat? Wie wil dat nou missen?

Zo'n Vader, zo'n liefdevolle God, omdat je Zijn Naam in je leven niet geheiligd hebt.

Dan kan je je toch wel voor je kop slaan, als je later voor de HEERE komt.

"HEERE, U bent zo goed, waarom heb ik dat nou niet gedaan".

Er maar één weg, die leidt tot het zien van God in al Zijn heerlijkheid.

Dat is de Here Jezus Christus.

En daarom moet eenieder ook elke keer weer tot Hem komen.

In vertrouwen, in geloof, en dit gebed bidden, vanuit de door Christus gewerkte kennis.

Gemeente, geef Hem je hart, elke keer weer. Geef God je hart.

Geef Hem de eer die Hij verdient.

Waar komt het dan op aan in ons leven?

Niet op volmaaktheid. Niet op onze volmaaktheid. Als u daar aan gaat afmeten, wat word je dan onzeker, dan kom je er ook niet.

Maar het gaat in ons leven om echtheid, om waar geloof, om een hart, een hartelijke kennis van God, waardoor je wil leven tot eer van God.

En dat is een leven, dat blijft een leven, van struikelen en van vallen.

Wat is het moeilijk om Gods Naam te heiligen, maar tegelijkertijd, is daar als het goed is, bij een kind van God, wel een hartelijk verlangen om dat steeds meer te doen.

En daarom bidden we, "Uw Naam worde geheiligd".

Laat nou dat onvolmaakte, laat dat beperkte van het heiligen van Gods Naam, als we het antwoord lezen, dat je zegt, "ja, heel mijn leven, met al mijn gedachten, alle woorden en werken", laat je dat nou niet ontmoedigen. Dat je bij jezelf denkt van, 'ja, maar daar voldoet mijn leven niet aan'.

Laat het u niet ontmoedigen.

Integendeel.

Laat het je, die God die jou zo liefheeft, hou Hem telkens voor ogen, en kom dan telkens tot Hem in gebed.

Laat het je gebed vermenigvuldigen.

Aansporen tot meer gebed, "Vader, U die mij oneindig liefheeft, wilt U het mij leren, steeds meer, steeds opnieuw, om het nou in de praktijk te brengen.

Wilt U mij meer kennis geven van Uw Naam, zodat Uw Naam om mij niet gelasterd, maar geëerd en geprezen wordt".

Gemeente, als Christus dan straks eens aan de hemel verschijnen zal, en we Hem zullen ontmoeten, we Hem zullen zien, dan zullen wij God volmaakt kennen, namelijk kennen zoals elk kind van Hem zelf gekend is, schrijft Paulus ergens.

Gekend door God, die mij helemaal kent, die mij liefheeft, en die mij daarom door Zijn liefde, kennis zal geven van Hem.

Straks volmaakt, op de meest mooie manier, maar het is nu al in het leven een begin.

Maar straks voor eeuwig, om in eeuwigheid Zijn Naam te prijzen, die heerlijk is, samen met al Gods kinderen.
Wat een heerlijk vooruitzicht, om dan in de eeuwigheid, Gods Naam te heiligen, en te roemen, en te prijzen.

AMEN